

Sygnatura akt II K 43/15

1 Ds. 157/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2015r. w Ś.

sprawy

G. M. (M.)

syna K. i S. z d. W.

ur. 27 maja 1973 r. w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 stycznia 2015 roku około godziny 9/20 na ulicy (...) w K., gmina K. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, mając 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **G. M.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 2 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary ograniczenia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu, na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. opłatach w sprawach karnych, zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2015r. oskarżony G. M. do późnych godzin nocnych spożywał alkohol w postaci wódki i piwa. Następnego dnia w godzinach porannych oskarżony pojechał swoim samochodem z P. do K., aby zatankować paliwo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego G. M., k. 11, 29,

zeznania świadka W. C., k. 6.

Na ulicy (...) w K., pojazd prowadzony przez G. M. został około godz. 09.20 zatrzymany do rutynowej kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Ś..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego G. M., k. 11, 29,

zeznania świadka W. C., k. 6.

Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u G. M. wynik wynoszący: 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 09:25 oraz 0,57 mg/l - o godz. 09.41.

Dowód:

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2.

Oskarżony G. M. ma 41 lat, jest żonaty, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci. Oskarżony podejmuje prace dorywcze, uzyskując miesięcznie około 1.200 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego G. M., k. 11, 29,

informacja z K., k. 15,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 16.

Oskarżony G. M. w toku całego postępowania przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności jego popełnienia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego G. M., zeznaniach świadka W. C. oraz wskazanych na wstępie dowodach o charakterze materialnym, co do których prawidłowości nie ma jakichkolwiek zastrzeżeń.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. G. M. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki O. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły wyniki badania alkomatem

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu G. M. baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Sąd uwzględnił właściwości i warunki osobiste oskarżonego a w tym jego dotychczasową niekaralność. Jako okoliczność obciążającą oskarżonego sąd wziął pod uwagę istotną zawartość alkoholu w jego organizmie, przy czym na korzyść oskarżonego przemawiał fakt, że nie spożywał on alkoholu bezpośrednio przez prowadzeniem pojazdu, lecz poprzedniego dnia. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności sąd wymierzył oskarżonemu G. M. za przypisane mu przestępstwo karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Wskazana kara pozostaje zdaniem sądu sprawiedliwą sankcją za popełniony przez oskarżonego czyn, w której znajdują odzwierciedlenie wszystkie wskazywane wyżej dyrektywy wymiaru kary.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego G. M. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Stosownie do dyspozycji art. 69 § 2 k.k., zawieszając wykonanie kary, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec G. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na rok, Sąd Rejonowy uwzględnił szereg okoliczności. Kierując się wskazaniem art. 56 k.k., sąd wziął pod uwagę wyartykułowane w art. 53 k.k. dyrektywy wymiaru kary, a w szczególności cele zapobiegawcze i wychowawcze, które stosowanie środka karnego ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zdaniem sądu środek karny w orzeczonym wymiarze pozostaje adekwatny do czynu oskarżonego i odpowiada względem w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Środek we wskazanym wymiarze jest w ocenie sądu wystarczający do tego aby oddziaływać w sposób wychowawczy na oskarżonego. Utrata przez G. M. możliwości prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres roku czasu będzie stanowiła dla niego wystarczającą nauczkę na przyszłość

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy do dnia 23.01.2015r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

Mając na uwadze niską wysokość zarobków oskarżonego, sąd zwolnił go z zapłaty kosztów sądowych, uznając że obowiązek ten pociągałby dla niego i jego bliskich zbyt ciężkie skutki.

SSR Radosław Gluza